

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/43/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213205706
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6213205706.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti odporcovi D. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XX, XXX XX M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom J. Kráľa č. 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, právne zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa č. 7, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o zaplatenie 1.620,92 Eur istiny s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/138/2014-101 zo dňa 15. 10. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania vo výške 100 % potrebných na účelné bránenie práv odporcu (tretí výrok), p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 15. 10. 2015 návrh navrhovateľa zamietol (prvý výrok). Odporcovi náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok). Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania vo výške 100 % potrebných na účelné bránenie práv odporcu (tretí výrok).

V odôvodnení rozsudku ohľadne náhrady trov prvostupňového konania okresný súd uviedol, že rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. (ďalej aj „O. s. p.“), a to na základe zásady úspechu. Odporca mal vo veci plný úspech, v spojení s konaním mu trovy nevznikli, pričom si žiadne trovy neuplatnil, preto rozhodol, že odporcovi náhradu trov nepriznáva. Vedľajší účastník na strane odporcu si uplatnil náhradu trov konania. Okresný súd uviedol, že do konania vstúpil na ochranu práv odporcu ako spotrebiteľa, namietal neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere, vzniesol námietku premlčania. Z uvedených dôvodov vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania vo výške 100% potrebných na účelné bránenie práv odporcu. O výške náhrady trov konania okresný súd rozhodne samostatným uznesením až po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 151 ods. 7 O. s. p.).

Proti rozsudku okresného súdu, konkrétne do výroku ohľadne trov konania (tretí výrok), navrhovateľ podal v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby zmenil rozsudok okresného súdu a nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia v prvostupňovom konaní. Poukázal na to, že ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania. Náhrada trov úspešnému účastníkovi nie je neobmedzená, pretože neúspešný účastník konania by mal byť zaviazaný len na náhradu všetkých trov vynaložených úspešnému účastníkovi na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Posúdenie účelnosti je teda závislé od konkrétnych okolností každej individuálnej veci, a teda súd by sa mal v každej individuálnej veci povinne zaoberať otázkou, či je možné vynaložené trovy považovať za účelne vynaložené náklady, resp. za náklady potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súdby sú teda pri rozhodovaní

o náhrade trov konania povinné prihladať najmä na účel súdneho konania, ktorým je poskytovanie ochrany subjektívnym právam. Pri skúmaní účelnosti vynaložených trov konania na zastupovanie účastníka, či vedľajšieho účastníka advokátom, je súd povinný skúmať, či ide o účelné a dôvodne vynaložené trovy a vždy je potrebné prihladať na konkrétne okolnosti prípadu. Dňa 20. 10. 2014 mu bolo doručené formulárové oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Ďalšie vyjadrenie zo strany vedľajšieho účastníka mu nebolo doručené. Podľa jeho názoru v danej veci nejde o trovy konania, ktoré by boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa, a to vzhľadom na paušálnosť vstupov vedľajšieho účastníka do konaní a v závislosti na tom aj na paušálnosť podaní vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník používa jeden všeobecný typ podania použiteľný na všetky obdobné prípady, pričom vo všetkých týchto podaniach mení len údaje týkajúce sa príslušného súdneho konania bez špecifikovania akýchkoľvek konkrétnych skutočností vzťahujúcich sa na každý jednotlivý prípad. Ak okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania za vyjadrenie, ktoré mu nebolo doručené, má za to, že nejde o účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pretože súd rozhoduje o premlčaní ex offo, a teda by rozhodoval rovnako aj v prípade, ak by vedľajší účastník námietku premlčania nevzniesol. Postupom okresného súdu mu bola odňatá možnosť konať pred ním. Z uvedených dôvodov vedľajšiemu účastníkovi prvostupňový súd nemal priznať náhradu trov na úkor neúspešného účastníka, čím ho nepochybne zaťažil.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že pred začatím konania prejavil vôľu dlh uhradiť v splátkach. Napriek tejto skutočnosti navrhovateľ trval na súdnom konaní, a tým zbytočne navýšil náklady, pričom nie je ochotný zaplatiť trovy konania.

Vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok v rozsudku okresného súdu o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil. Do súdneho konania nevstúpil hromadným podaním, ale konkrétnym oznámením o vstupe s konkrétnym splnomocnením práve pre toto konanie. Jeho vyjadrenie nebolo formulárové, neobsahovalo všeobecné ustanovenia o neprijateľných podmienkach a uvádzalo len skutočnosti, na základe ktorých došlo „k zastaveniu konania“. Vyjadril sa k návrhu až po zhodnotení celého skutkového stavu. Práve navrhovateľ podáva opakovane nedôvodné návrhy proti spotrebiteľom, ktorí sa v konaní nevedia brániť. Keďže spotrebiteľ si služby advokáta nemôže dovoliť, pri zamietnutí návrhu by navrhovateľ svojím konaním neznášal žiadne riziko v súvislosti s úhradou trov protistrany. On proti takýmto praktikám bojuje a rovnako ako navrhovateľ využíva na vypracovanie právnych vyjadrení advokáta. Je nepochopiteľné, že navrhovateľ poukazuje na neúčelnosť trov právneho zastúpenia a sám podáva hromadné formulárové žaloby, ktoré sú často neúplné bez dostatočného právneho a skutkového vymedzenia veci. K doručenému návrhu sa vyjadril v rozsahu, ktorý považoval za potrebný, aby boli dôsledne bránené práva odporcu ako spotrebiteľa. Podľa jeho názoru, jeho trovy právneho zastúpenia sú účelne vynaložené a viedli k úspechu odporcu ako spotrebiteľa v spore. V konaní neexistuje zákonný dôvod, pre ktorý by mu trovy právneho zastúpenia nemali byť priznané. Ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 15Co/1142/2014 zo dňa 11. 02. 2015 a uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. septembra 2015, sp. zn. 4MCdo/16/2014.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, t.j. vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka (tretí výrok) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 7 O. s. p., súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.“

Odvolací súd konštatuje, že v posudzovanej veci je záver prvostupňového súdu o aplikovaní zásady úspechu pri rozhodovaní o náhrade trov konania (§ 142 ods. 1 O.s.p.) správny, pretože okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. Taktiež okresný súd zvolil zákonný postup pri rozhodnutí o trovách konania podľa ustanovenia § 151 ods. 7 O. s. p., a teda až v osobitnom uznesení okresný súd rozhodne o výške náhrady trov konania. Z uvedeného dôvodu odvolacie argumenty navrhovateľa nekorešponujú s odvolaním napadnutým výrokom rozsudku vrátane jeho odôvodnenia, pretože navrhovateľ namietal neúčelnosť trov konania, konkrétne trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu, o ktorých okresný súd doposiaľ nerozhodoval. Odvolací súd uvádza, že povinnosťou okresného súdu

pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania bude ex lege prihliadnuť na účelnosť trov potrebných na bránenie práva odporcu. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva sa totiž nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má nárok na náhradu trov konania, pretože mal plný úspech, ale každý úkon, hotový výdavok treba posudzovať samostatne. To platí i na trovy v súvislosti s posudzovaním odmeny a náhrad advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu (tretí výrok) ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku okresného súdu (prvý, druhý výrok) zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.